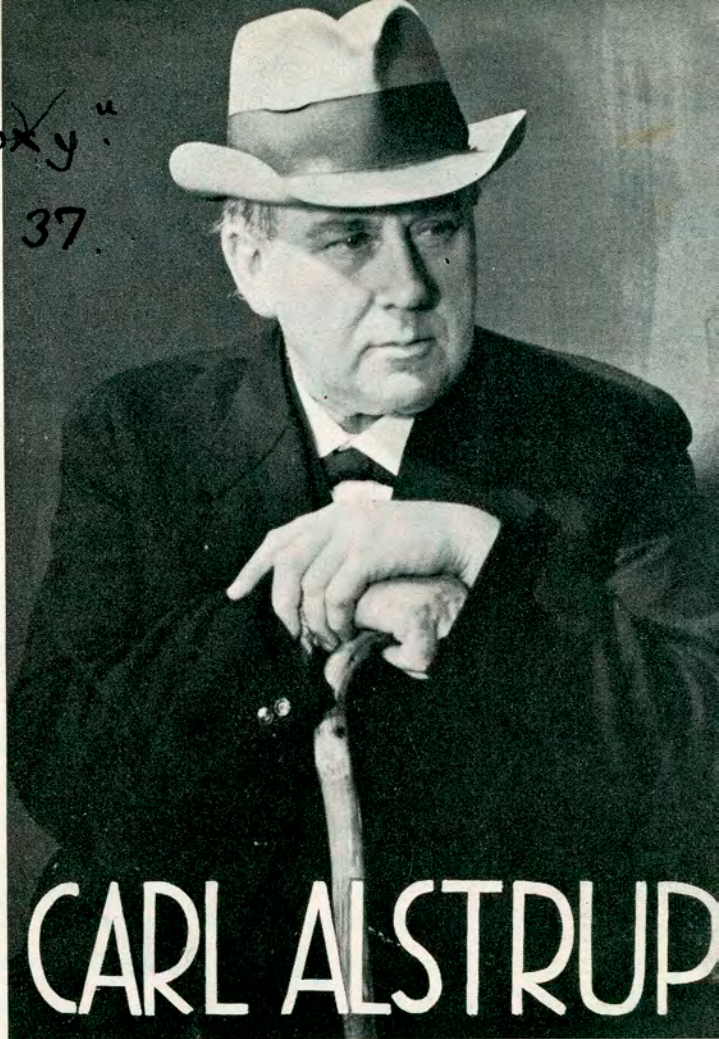

"Roxy"

12
11

37

CARL ALSTRUP

DEN KLOGE MAND

Filmen var -
Alstrup - og han
var god!

I HOVEDROLLERNE

Rasmus Thomsen, Blystøber

CARL ALSTRUP

Ulf Thomsen, hans Søn

Ebbe Rode

Skuespiller ved Det kgl. Teater

Dr. med. Thomas Haller

Albrecht Schmidt

Lilli, hans Datter Ulla Poulsen

Skuespillerinde ved Det kgl. Teater

Ofelia Jensen, Rasmus Thomsens

Husholderske Gerda Madsen

Niels, Karl hos Haller Rasmus Christiansen

Skuespiller ved Det kgl. Teater

Morten Gamst, Skomager

Henrik Malberg

Skuespiller ved Det kgl. Teater

Bodil, hans Kone Ingeborg Gandrup

Gaardejer Andersen . . Jacob Nielsen

Marie, hans Kone Gudrun Lendrop

Brock, Proprietær Axel Frische

Christian Give, Kakkelovnsmand

Albert Luther

Olsen, Graver Rasmus Ottesen

Skuespiller ved Det kgl. Teater

Jespersen, Landbetjent

Aage Foss

Politimesteren Charles Wilken

Skuespiller ved Det kgl. Teater

CARL ALSTRUP "DEN KLOGE MAND"

Iscenesat af: ARNE WEEL

Manuskript: Paul Sarauw

Fotografi: Karl Andersson

Tone: Poul Bang

Musik-Arrangement: Peter Deutsch

Kopi: Johan Ankerstjerne

Produktion:

Eneret: TEATRENES FILMS-KONTOR A/S

DEN KLOGE MAND

Sommereftermiddagens Fred hviler over den lille jyske By. Gennem de aabentstaaende Vinduer i Kredslæge Hallers smukke Bøllig høres en klokkeren Ungpigestemme nynne en gammel Skønsang. Det er Dr. Hallers yndige Datter, den 20-aarige Lilli. Kort efter kommer Dr. Haller hjem fra sine Sygebesøg. Han er af Udseende den typiske Videnskabsmand, og det var da ogsaa paa Grund af private Sorger, at han i sin Tid afbrød en lovende Karrière i København og begravede sig ovre i den afsides liggende jyske Egn. Hans Væsen virker barskt og kolerisk, men paa Bunden er han i Virkeligheden et hjertensgodt og rettænkende Menneske, der kun tænker paa sine Patienters Vel. Alligevel tynder det ud i hans Patienters Rækker, thi Folk paa disse Kanter kræver andet end en dygtig Mediciner og Diagnostiker, for dem gælder det først og fremmest om, at de kan have Fortrolighed til den Mand, der skal helbrede dem, og at de kan tale lige ud af Posen til ham, som til en af deres egne. Det har Bønderne ikke kunnet til denne lærde Mand med det barske Ydre, og derfor er der efterhaanden færre og færre, som søger Dr. Haller, mens Patienternes Antal hver Dag stiger i Venteværelset hos »den kloge Mand«, Rasmus Thomsen. Dette er en stadig Kilde til Vrede og Forbitrelse hos Dr. Haller, og da han erfarer, at en ung medicinsk Student, Ulf Thomsen, som har opsøgt ham i et fagligt Spørgsmaal og for hvis Arbejde han nærer Interesse, er Søn

af »Den kloge Mand«, smider han ham paa Porten.

Imidlertid er Ulf Thomsen og Dr. Hallers Datter, Lilli, der er gamle Barndomskammerater, blevet forelskede i hinanden under Ulfs Feriebesøg, og da han rejser tilbage til sine Studier i København, begynder der en Brevveksling mellem de to unge, hvor Ulfs Fa'r. maa agere Postbud, og under sine mange smaa, hemmelige Besøg efter Post hos Rasmus Thomsen lærer Lilli at sætte Pris paa ham som et ejegodt Menneske, hvis eneste Interesse er Sønnens Fremtid, og tillige bliver hun klar over, at han ejer en psykologisk Sans, og at det mere er ved Hjælp af den end af sine Salver, at han helbreder sine Patienter.

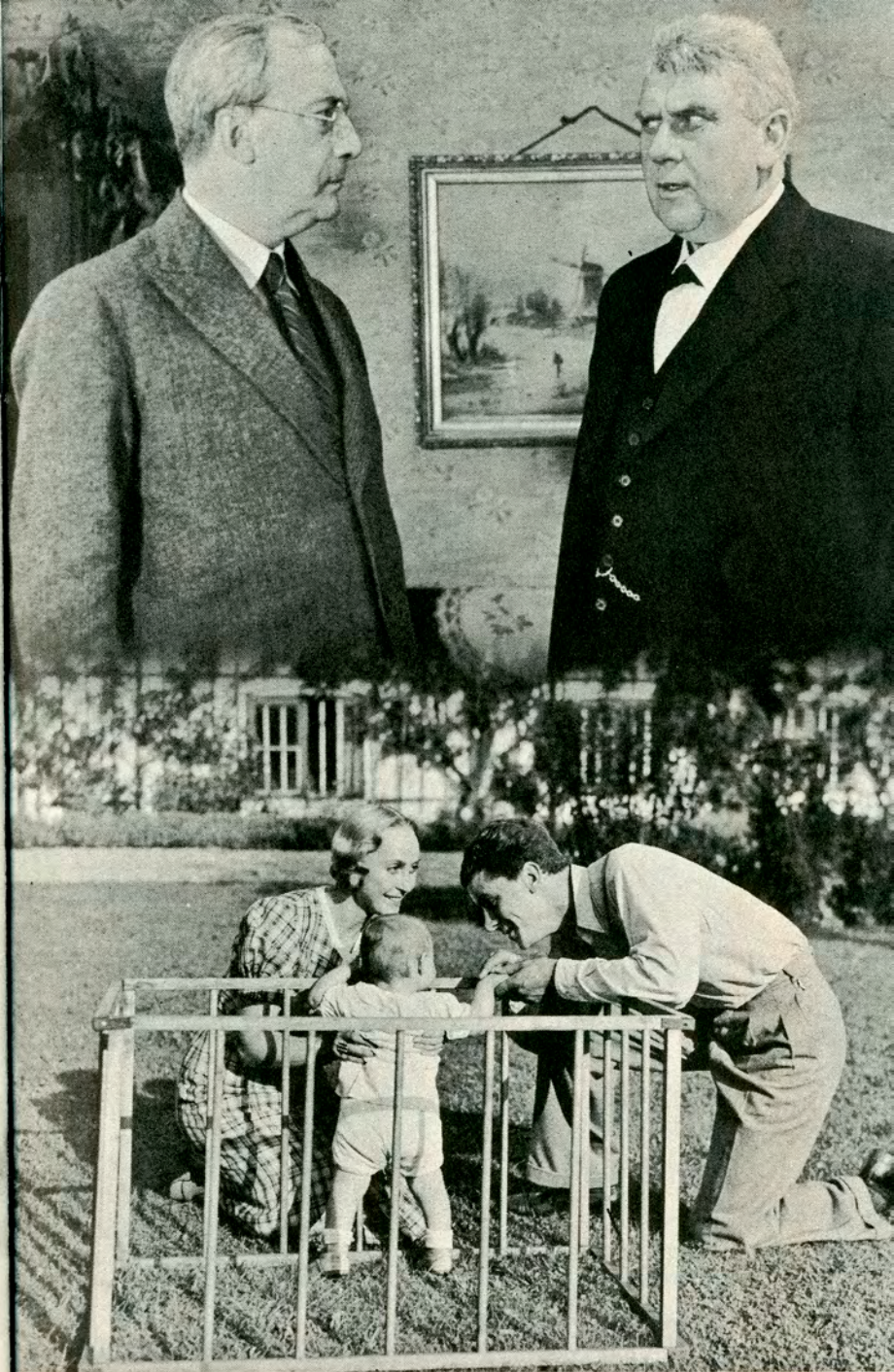
Tiden iler og Livet gaar sin vante Gang i den lille By. Da Sommeren atter holder sit Indtog, vender Ulf hjem som Præ-Kandidat, og Rasmus' Faderstolthed kender ingen Grænser, da han efter at have hentet Ulf ved Toget vandrer hjem gennem Landsbyen med ham. Begivenheden skal fejres, og ved Festmiddagen i det lille Hjem, hvori ogsaa Lilli deltager, holder Rasmus en bevæget Tale til Sønnen, og man forstaar hvilke Savn, han har paalagt sig selv, for at Sønnen kunde naa frem til denne Dag. Talen afbrydes brat ved en kort, myndig Bankning og alles Øjne rettes mod Døren, af hvilken Dr. Haller træder ind. Efter at have udtrykt sin Forbavselse over at træffe sin Datter her, retter han en frygtelig Anklage mod Rasmus Thomsen. En lille Pige, som Rasmus har

behandlet, er død af Bughindebetændelse. Ulf bliver forfærdet og fyldes med Afsky for Faderens Metier, og efter at have vekslet haarde Ord skilles Fa'r og Søn.

Der rejses Tiltale mod Rasmus Thomsen, men ved Dr. Hallers Mellemkomst sluttet Sagen, og Livet glider atter stille hen. Rasmus lever haard og bitter i Afsondrethed fra alle Mennesker. Ulf er imidlertid blevet gift med Lilli og er rykket ind i Hallers Lægebolig; de har faaet en lille Pige, og deres Lykke synes fuldkommen, men Skæbnen er dem ublid. Den lille bliver pludselig daarlig og dør efter faa Dages heftig Sygdom. Lilli er utrokelig, og Fa'r og Mand staar magtesløse overfor et tiltagende Sløvsind hos hende. En Dag beder hun om at komme til at tale med Rasmus Thomsen, og for ikke at lade noget uprøvet gaar Dr. Haller den tunge Gang til Rasmus Thomsen, som imidlertid afviser ham i Bitterhed. Efter at Haller er gaaet, kæmper Rasmus en haard Kamp med sig selv og tilsidst sejrer det bedste i ham, og han vandrer gennem Efteraarsstormens Slud til Lilli's Sygeleje.

— Og det forunderlige sker, han faar Lilli til at sove, sove den Søvn, som bærer Helbredelsen i sig, og som hun ikke har kendt i flere Maanedre. Da det gaar op for Ulf, at Faderen virkelig har faaet Lilli til at sove, falder han ham om Halsen — lykkestaalende, og Dr. Haller siger: »Før kaldte jeg Dem for Kvaksalveren, men nu ved jeg, at De med rette bærer Navnet »Den kloge Mand«.

359

27+25
1 -50

Fredy Sunday,

CARL ALSTRUP

i den danske film-sukces

»DEN KLOGE MAND«

TEATRENE'S FILMS-KONTOR A/S

præsenterer

CARL ALSTRUP

i

»DEN KLOGE MAND«

Iscenesættelse: *Arne Weel*

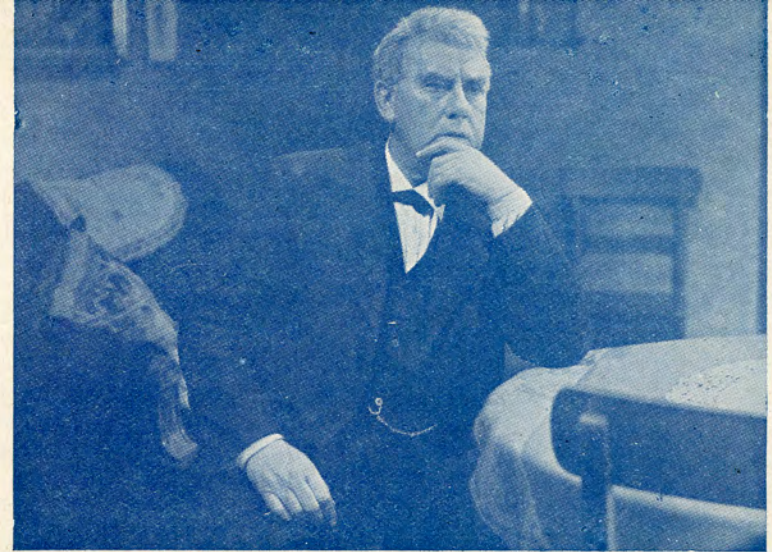
Musik-arrangement: *Peter Deutsch*

Manuskript: *Paul Sarauw*

Produktion: **ASA**

Personliste

Rasmus Thomsen, blystøber	CARL ALSTRUP
Ulf Thomsen, hans søn	Ebbe Rode
	Skuespiller ved Det kgl. Teater
Dr. med. Thomas Haller	Albrecht Schmidt
Lilli, hans datter	Ulla Poulsen
	Fhv. skuespillerinde ved Det kgl. Teater
Ofelia Jensen, Rasmus Thomsens husholderske	Gerda Madsen
Niels, karl hos Haller	Rasmus Christiansen
	Skuespiller ved Det kgl. Teater
Morten Gamst, skomager	Henrik Malberg
	Skuespiller ved Det kgl. Teater
Bodil, hans kone	Ingeborg Gandrup
Gårdejer Andersen	Jacob Nielsen
Marie, hans kone	Gudrun Lendrop
Brøck, proprietær	Axel Frische
Christian Give, kakkelovnsmand	Albert Luther
Olsen, graver	Rasmus Ottesen
	Skuespiller ved Det kgl. Teater
Jespersen, landbetjent	Aage Foss
Politimesteren	Charles Wilken
	Skuespiller ved Det kgl. Teater

Lidt om handlingen i

»DEN KLOGE MAND«

Sommereftermiddagens fred hviler over den lille jyske by. Gennem de åbentstående vinduer i kredsløge Hallers smukke bolig høres en klokkeren ungpigestemme nynne en gammel skønsang. Det er dr. Hallers yndige datter, den 20-årige Lilli. Kort efter kommer dr. Haller hjem fra sine sygebesøg. Han er af udseende den typiske videnskabsmand, og det var da også på grund af private sorger, at han i sin tid afbrød en lovende karriere i København og begravde sig ovre i den afsides liggende jyske egn. Hans Væsen virker barskt og kolerisk, men på bunden er han i virkeligheden et hjertensgodt og rettænkende menneske, der kun tænker på sine patienters vel. Alligevel tynder det ud i hans patienters rækker, thi folk på disse kanter kræver andet end en dygtig mediciner og diagnostiker, for dem gælder det først og fremmest om, at de kan have fortrolighed til den mand, der skal helbrede dem, og at de kan tale lige ud af posen til ham som til en af deres egne. Det har bønderne ikke kunnet til den lærde mand med det barske ydre, og derfor er der efterhånden færre og færre, som søger dr. Haller, mens patienternes antal hver dag stiger i venteværelset hos »den kloge mand«, Rasmus Thomsen. Dette er en stadig kilde til vrede og forbitrelse hos dr. Haller, og da han erfarer, at en ung medicinsk student, Ulf Thomsen, som har opsøgt ham i et fagligt spørgsmål, og for hvis arbejde han nærer interesse, er søn af »den kloge mand«, smider han ham på porten.

Imidlertid er Ulf Thomsen og dr. Hallers datter, Lilli, der er gamle barndoms-kammerater, blevet forelskede i hinanden under Ulfs feriebesøg, og da han rejser tilbage til sine studier i København, begynder der en brevveksling mellem de to unge, hvor Ulfs fa'r må agere postbud, og under sine mange små, hemmelige besøg efter

post hos Rasmus Thomsen lærer Lilli at sætte pris på ham som et ejegodt menneske, hvis eneste interesse er sønnens fremtid, og tillige bliver hun klar over, at han ejer en psykologisk sans, og at det mere er ved hjælp af den end af sine salver, at han helbreder sine patienter.

Tiden iler, og livet går sin vante gang i den lille by. Da sommeren atter holder sit indtog, vender Ulf hjem som præ-kandidat, og Rasmus' faderstolthed kender ingen grænser, da han efter at have hentet Ulf ved toget vandrer hjem gennem landsbyen med ham. Begivenheden skal fejres, og ved festmiddagen i det lille hjem, hvori også Lilli deltager, holder Rasmus en bevæget tale til sønnen, og

man forstår hvilke savn, han har pålagt sig selv, for at sønnen kunne nå frem til denne dag. Talen afbrydes brat ved en kort, myndig bankning, og alles øjne rettes mod døren, af hvilken dr. Haller træder ind. Efter at have udtrykt sin forbavselse over at træffe sin datter her, retter han en frygtelig anklage mod Rasmus Thomsen. En lille pige, som Rasmus har behandlet, er død af bughindebetændelse. Ulf bliver forfærdet og fyldes med afsky for faderens metier, og efter at have vekslet hårde ord skilles fa'r og søn.

Der rejses tiltale mod Rasmus Thomsen, men ved dr. Hallers mellemkomst sluttet sagen, og livet glider atter stille hen. Rasmus lever hård og bitter i afsondrethed fra alle mennesker. Ulf er imidlertid blevet gift med Lilli og er rykket ind i Hallers lægebolig; de har fået en lille pige, og deres lykke synes fuldkommen, men skæbnen er dem ublid. Den lille bliver pludselig dårlig og dør efter få dages heftig sygdom. Lilli er utrøstelig, og fa'r og mand står magtesløse overfor et tiltagende sløvsind hos hende. En dag beder hun om at komme til at tale med Rasmus Thomsen, og for ikke at lade noget uprøvet går dr. Haller den tunge gang til Rasmus Thomsen, som imidlertid afviser ham i bitterhed. Efter at Haller er gået, kæmper Rasmus en hård kamp med sig selv, og tilsidt sejrer det bedste i ham, og han vandrer gennem efterårsstormens slud til Lilli's sygeleje.

Og det forunderlige sker, han får Lilli til at sove, sove den søvn, som bærer helbredelsen i sig, og som hun ikke har kendt i flere måneder. Da det går op for Ulf, at faderen virkelig har fået Lilli til at sove, falder han ham om halsen — lykkestrålende, og dr. Haller siger: »Før kaldte jeg Dem for kvaksalveren, men nu ved jeg, at De med rette bærer navnet »Den kloge mand«.

359

27+29
1 50

Predy Sunday.

CARL ALSTRUP

i den danske film-sukces

»DEN KLOGE MAND«

TEATRENES FILMS-KONTOR A/S

præsenterer

CARL ALSTRUP

i

»DEN KLOGE MAND«

Iscenesættelse: *Arne Weel*

Musik-arrangement: *Peter Deutsch*

Manuskript: *Paul Sarauw*

Produktion: ASA

Personliste

Rasmus Thomsen, blystøber	<i>CARL ALSTRUP</i>
Ulf Thomsen, hans søn	<i>Ebbe Rode</i> Skuespiller ved Det kgl. Teater
Dr. med. Thomas Haller	<i>Albrecht Schmidt</i>
Lilli, hans datter	<i>Ulla Poulsen</i> Fhv. skuespillerinde ved Det kgl. Teater
Ofelia Jensen, Rasmus Thomsens husholderske	<i>Gerda Madsen</i>
Niels, karl hos Haller	<i>Rasmus Christiansen</i> Skuespiller ved Det kgl. Teater
Morten Gamst, skomager	<i>Henrik Malberg</i> Skuespiller ved Det kgl. Teater
Bodil, hans kone	<i>Ingeborg Gandrup</i>
Gårdejer Andersen	<i>Jacob Nielsen</i>
Marie, hans kone	<i>Gudrun Lendrop</i>
Brøck, proprietær	<i>Axel Frische</i>
Christian Give, kakkelovnsmand	<i>Albert Luther</i>
Olsen, graver	<i>Rasmus Ottesen</i> Skuespiller ved Det kgl. Teater
Jespersen, landbetjent	<i>Aage Foss</i>
Politimesteren	<i>Charles Wilken</i> Skuespiller ved Det kgl. Teater

Lidt om handlingen i

»DEN KLOGE MAND«

Sommereftermiddagens fred hviler over den lille jyske by. Gennem de åbentstående vinduer i kredsløge Hallers smukke bolig høres en klokkeren ungpigestemme nynne en gammel skønsang. Det er dr. Hallers yndige datter, den 20-årige Lilli. Kort efter kommer dr. Haller hjem fra sine sygebesøg. Han er af udseende den typiske videnskabsmand, og det var da også på grund af private sorger, at han i sin tid afbrød en lovende karriere i København og begravede sig ovre i den afsides liggende jyske egn. Hans Væsen virker barskt og kolerisk, men på bunden er han i virkeligheden et hjertensgodt og rettænkende menneske, der kun tænker på sine patienters vel. Alligevel tynder det ud i hans patienters rækker, thi folk på disse kanter kræver andet end en dygtig mediciner og diagnostiker, for dem gælder det først og fremmest om, at de kan have fortrolighed til den mand, der skal helbrede dem, og at de kan tale lige ud af posen til ham som til en af deres egne. Det har bønderne ikke kunnet til den lærde mand med det barske ydre, og derfor er der efterhånden færre og færre, som søger dr. Haller, mens patienternes antal hver dag stiger i venteværelset hos »den kloge mand«, Rasmus Thomsen. Dette er en stadig kilde til vrede og forbitrelse hos dr. Haller, og da han erfarer, at en ung medicinsk student, Ulf Thomsen, som har opsøgt ham i et fagligt spørgsmål, og for hvis arbejde han nærer interesse, er søn af »den kloge mand«, smider han ham på porten.

Imidlertid er Ulf Thomsen og dr. Hallers datter, Lilli, der er gamle barndoms-kammerater, blevet forelskede i hinanden under Ulfs feriebesøg, og da han rejser tilbage til sine studier i København, begynder der en brevveksling mellem de to unge, hvor Ulfs fa'r må agere postbud, og under sine mange små, hemmelige besøg efter

post hos Rasmus Thomsen lærer Lilli at sætte pris på ham som et ejegodt menneske, hvis eneste interesse er sønnens fremtid, og tillige bliver hun klar over, at han ejer en psykologisk sans, og at det mere er ved hjælp af den end af sine salver, at han helbreder sine patienter.

Tiden iler, og livet går sin vante gang i den lille by. Da sommeren atter holder sit indtog, vender Ulf hjem som præ-kandidat, og Rasmus' faderstolthed kender ingen grænser, da han efter at have hentet Ulf ved toget vandrer hjem gennem landsbyen med ham. Begivenheden skal fejres, og ved festmiddagen i det lille hjem, hvori også Lilli deltager, holder Rasmus en bevæget tale til sønnen, og

man forstår hvilke savn, han har pålagt sig selv, for at sønnen kunne nå frem til denne dag. Talen afbrydes brat ved en kort, myndig bankning, og alles øjne rettes mod døren, af hvilken dr. Haller træder ind. Efter at have udtrykt sin forbavelse over at træffe sin datter her, retter han en frygtelig anklage mod Rasmus Thomsen. En lille pige, som Rasmus har behandlet, er død af bughindebetændelse. Ulf bliver forfærdet og fyldes med afsky for faderens metier, og efter at have vekslet hårde ord skilles fa'r og søn.

Der rejses tiltale mod Rasmus Thomsen, men ved dr. Hallers mellemkomst sluttet sagen, og livet glider atter stille hen. Rasmus lever hård og bitter i afsondrethed fra alle mennesker. Ulf er imidlertid blevet gift med Lilli og er rykket ind i Hallers lægebolig; de har fået en lille pige, og deres lykke synes fuldkommen, men skæbnen er dem ublid. Den lille bliver pludselig dårlig og dør efter få dages heftig sygdom. Lilli er utrøstelig, og fa'r og mand står magtesløse overfor et tiltagende sløvsind hos hende. En dag beder hun om at komme til at tale med Rasmus Thomsen, og for ikke at lade noget uprovet går dr. Haller den tunge gang til Rasmus Thomsen, som imidlertid afviser ham i bitterhed. Efter at Haller er gået, kæmper Rasmus en hård kamp med sig selv, og tilsidst sejrer det bedste i ham, og han vandrer gennem efterårsstormens slud til Lilli's sygeleje.

Og det foruanderlige sker, han får Lilli til at sove, sove den søvn, som bærer helbredelsen i sig, og som hun ikke har kendt i flere måneder. Da det går op for Ulf, at faderen virkelig har fået Lilli til at sove, falder han ham om halsen — lykkestrålende, og dr. Haller siger: »Før kaldte jeg Dem for kvaksalveren, men nu ved jeg, at De med rette bærer navnet »Den kloge mand«.«